

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: Z. S.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25,
o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 16.10.2017 doplněnou podáním doručeným soudu dne 16.11.2017 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 26.5.2017 č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že její zdravotní stav je nepříznivý, zhoršuje se, trpí velkými bolestmi páteře, které jí znemožňují vykonávání běžných činností. Užívá silné léky proti bolesti, léky proti nespavosti a depresím.

2. Žalovaná navrhla v písemném vyjádření, aby žaloba byla zamítnuta. Žalovaná uvedla, že posudky o zdravotním stavu žalobkyně vypracované lékařem OSSZ v Ostravě a lékařem ČSSZ Ostrava považuje za objektivní. Žalovaná navrhla, aby byl proveden důkaz příslušné posudkové komise MPSV ČR.
3. Ze správních spisů bylo zjištěno, že žalovaná rozhodnutím ze dne 26.5.2017 č. j. X zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Ostrava ze dne 10.5.2017 není žalobkyně invalidní. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24.8.2017 č. j. X tak, že námitky zamítla a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 26.5.2017 potvrdila. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek o invaliditě České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.8.2017, podle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil lékař ČSSZ míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 10 až 20 %, ve výši 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla navýšena o 10 %, na celkových 30 %. V posudkovém závěru tohoto posudku se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je levostranný LIS s iritací L5 na podkladě degenerativních změn. Dalšími onemocněními jsou coxarthrosis I. utr. incip., porucha přizpůsobení, insomnie chronická, obezita II. stupně. Žalobkyně má zachovanou pracovní schopnost s využitím zkušeností a znalostí. Schopnost rekvalifikace je zachována.
4. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 23.2.2018, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 24.8.2017 žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl bolestivý syndrom bederní páteře, bez známek útlaku nervových kořenů, stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., kap. XIII., oddílu E, položce 1, písmeno b), kdy z rozmezí 10 až 20 % posudková komise stanovila horní hranici rozmezí 20 % i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. O invaliditu se nejedná. Nebylo zjištěno zdravotní postižení, pro které by bylo nutno navyšovat horní hranici, neboť se jedná o postižení malé závažnosti, které neomezuje ve výkonu dřívějších zaměstnání. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla schopna práce fyzicky nadměrně náročné, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, trvale ve vynucených polohách. Byla schopna práce fyzicky až středně náročné, s výše uvedeným omezením. Byla schopna vykonávat svoji původní profesi prodavačky, příp. pečovatelky, v nezkráceném pracovním úvazku. V diagnostickém souhrnu se uvádí: vleklý bolestivý páteřní syndrom při degenerativních změnách a těžké svalové disbalanci, bez známek útlaku nervových kořenů, počínající artróza kyčlí, stav po úrazu při autonehodě v srpnu roku 1984 – tříštivá zlomenina levého bérce, operace pro pakloub kosti holenní vlevo 1985, extrakce kovu 1986, zlomenina těla L1 a L2, zhojena konzervativně, stav po zlomenině nosních kůstek v roce 2005, úplavice cukrová II. typu susp., vetchozrakost korigována brýlemi, nikotinismus – 35 cigaret denně, nyní kouří 15 cigaret denně,

echokardiografie v 04/2017 v normě, porucha přizpůsobení a porucha spánku, těžká obezita – 162 cm, 113 kg, neléčená. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. M. K., další lékařkou byla MUDr. F. H. s odborností neurologie. Při vypracování posudku PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře žalobkyně MUDr. K., z lékařských nálezů doložených k námitkovému řízení: ortopeda MUDr. R. H. z 4.7.2017, psychiatra MUDr. J. T. z 15.6.2017, CT vyšetření páteře – nález MUDr. M. Č. z 16.5.2017 a dále z nálezů oční lékařky MUDr. V. D. z 11.4.2017, psychiatra MUDr. J. T. z 15.12.2016, ortopeda MUDr. M. P. z 3.3.2017, interního nálezů MUDr. P. C. z 20.4.2017, nálezů neuroložky MUDr. M. M. z 29.3.2017 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o celkových 30 % (po navýšení o 10 %). Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě byl zjištěn pokles pracovní schopnosti o 20 %, přičemž posudková komise učinila závěr, že nebylo zjištěno zdravotní postižení, pro které by bylo nutno navyšovat horní hranici, neboť se jedná o postižení malé závažnosti, které neomezuje ve výkonu dřívějších zaměstnání. Přezkoumával-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání, zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Žalobkyně byla při jednání komise rovněž vyšetřena přítomnou odbornou lékařkou neuroložkou, jak plyne z protokolu o jednání posudkové komise. Komise na základě v posudku citovaných odborných lékařských nálezů, na základě vyšetření žalobkyně při jednání komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně je 20 %, tedy že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu alespoň I. stupně. Námitky žalobkyně proti uvedenému posudku se zdůrazněním okolností, že má bolesti zejména při chůzi, že po krátké době se musí zastavit, odpočinout si, sednout si a není schopna pracovat, a že proto také užívá silné léky např. Tramal a že posudková komise neadekvátně přisuzuje její zdravotní problémy nadváze, a že v jejím případě se jedná nejenom o důsledek stavu po těžké autonehodě, ale také o degenerativní změny, krajský soud uvádí, že z posudku zcela jednoznačně vyplývá, že posudková komise vycházela při jeho zpracování z lékařských nálezů, jejichž výčet a obsah je v posudku popsán, závěry

posudkové komise soud s ohledem na zjištění z těchto nálezů považuje za úplné a přesvědčivé, z posudku neplyne, že by posudková komise přisuzovala zdravotní problémy žalobkyně toliko její nadváze. Dle názoru soudu nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nebyly v souladu s objektivními nálezy. Výčet zdravotní dokumentace, z níž posudková komise vycházela, vypovídá o tom, že posudková komise věnovala přezkumu zdravotního stavu žalobkyně řádnou pozornost. Žalobkyně přitom ani nenamítala, že by snad posudková komise neměla k dispozici její úplnou zdravotní dokumentaci. Prostý nesouhlas žalobkyně s posudkovým hodnocením, které je v rozporu s představou žalobkyně, je do jisté míry pochopitelný. Krajský soud uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Ostravě lze považovat za úplný ve skutkových zjištěních a přesvědčivý co do posudkových závěrů a soud souhlasí s jejím hodnocením, pokud jde o určení zdravotního postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jakož i posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vyplývajícího z tohoto postižení.

7. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno ji považovat za invalidní i přes zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
8. Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
9. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20.03.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

